

[Undervisnings- og forskningsministeren]

kastning, kan sætte os hen og lytte og tale så fornuftigt med og til hinanden, at vi faktisk ender med noget, vi alle føler vi kan forsvare. Det er folkestyre, når det er bedst, og det er da kedeligt, at SF ikke kan være med i den sidste fase. Men sandheden er jo, at også hr. Rahbæk Møller vil kunne bekræfte, at det var sådan, det foregik, og at der blev lyttet også til ham, og det fører til, som fru Elisabeth Arnold sagde, at hr. Rahbæk Møller vil kunne genkende masser af formuleringer, for dem har han selv været med til at lave, og derfor kan det ikke være så galt, som han siger.

Rahbæk Møller (SF):

Først lige fascismesnakken. Jeg gør opmærksom på, at jeg ikke har nævnt det ord. Det er ministeren, der har bragt det op, men på givent foranledning skal jeg gerne erklære, at jeg ikke mener, at ministeren er fascist. Jeg mener, han har en fascination af store ledere, men den findes i mange andre ideologier end i den fascistiske.

Så er der det nationale kompromis. Det er jo rigtigt, det er bredt herinde – 7 partier. Det ville være lykkeligt, hvis det også omfattede verden udenfor. Men læs høringssvarene og læs dem rigtigt. Det er rigtigt, at vi ikke kan lave noget, uden at nogen protesterer – ved jeg godt – men det er jo massivt, og det er klogt, det, de fleste skriver. Det er ikke en afstandtagen fra at lave tingene om – der står f.eks. i Københavns Universitets Konsistoriums høringssvar, at de gerne ser ændringer i styrelsesloven; de kan godt se, at der er nogle ting, der ikke fungerer ordentligt – men det er det totale opgør med balancen mellem ledere og kollektive organer, som man nok får forskudt for meget i retning af kollektive organer. Vi ønskede også lidt stærkere ledere, men det er nu forskudt sådan, at lederne kan optræde fuldkommen suverænt.

Det findes ikke andre steder i hverken det offentlige eller det private system. Alle andre ledere står til ansvar for et eller andet. Det kan være dem, der har valgt dem, eller det kan være en bestyrelse udefra, en minister eller en chef, men dette at vælge en leder, der er så suveræn inden for nogle meget bløde rammer, er uset i det danske samfund, og jeg tror ikke, man kan få det til at fungere. Jeg tror, at man forhåbentlig mange steder finder ud af det, uanset hvad vi vedtager herinde – der er jo det

gode ved det, at livet fortsætter – men alt for mange steder vil man vælge vatnisser simpelt hen af nødvendige.

Hvad angår studienævnet, er jeg fuldkommen enig med ministeren. Jeg påtager mig gerne paterniteten. Det er os, der har ønsket, at studienævnene skulle have en større indflydelse. Men, som ministeren også sagde det, det er studielederen, der udøver den med studienævnernes godkendelse. Det er et af de spørgsmål, vi har funderet meget over, for i den ny lov kommer det til at se mere rimeligt ud, end det gjorde i det tidligere udkast og også til høringen. Men hvad betyder »godkende«? Det er en ting, som jeg ikke har taget op før i dag, men som mange spørger om. For når det f.eks. gælder konsistorium, skelnes der udtrykkeligt mellem, at de »fastlægger« retningslinjer for universitetets langsigtede virksomhed og udvikling, men »godkender« budgettet. Der er en forskel i sprogbrugen, og hvad betyder denne forskel? Det fremgår af bemærkningerne, at det i begge tilfælde er rektor, der kommer med udkast. Det er ikke sådan, at de i den ene institution står uden noget udkast, mens de i det andet tilfælde skal have et udkast. I begge tilfælde kommer rektor med en indstilling. Men der må være en forskel mellem, at de efterfølgende fastlægger noget på grundlag af en indstilling eller godkender. Mange forstår ordet godkender sådan, at man ikke kan rette et komma. Man kan sige ja eller nej, og hvis man siger nej, skal den pågældende komme tilbage med et andet forslag, og det er jo en underlig svag magt. Spørgsmålet om, hvorvidt de kan begynde at rette i det, er et af de spørgsmål, som under alle omstændigheder skal opklares i udvalgsbehandlingen. Men jeg tror egentlig, mange ville være glade for at få svaret her. Hvad betyder det, at de skal godkende? Giver det reel indflydelse eller bare en eller anden magt til at sige ja eller nej til at give et udspil?

Frank Jensen (S):

Jeg skal gerne prøve at bidrage til at afklare det spørgsmål, som hr. Rahbæk Møller har stillet.

Når der er en godkendelse, hænger det sammen med, at initiativforpligtelsen er placeret hos lederen. Initiativforpligtelsen til at udarbejde budgetudkast ligger hos rektor. Initiativforpligtelsen hos studielederen er også præci-